

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 16. Aliud Colloquium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

§. XVI.

Sæculum VII
A. C. 655.*Aliud Colloquium.*

His S. Maximus e triclinio discedere jubetur, & in carcerem reducitur. Verum in Die Pentecostes, decimo septimo Maji (ita enim & non decimo octavo legendum est) anno 655. Patriarcha ad S. Maximum misit, qui interrogarent in hunc modum: *Cujus Ecclesiæ, & Communionis es tu? An Byzantinæ, Romanæ, Antiochenæ, Alexandrinæ, Jerusalemitanæ? Ecce! omnes cum Provinciis sibi subjectis in pristinam concordiam redierunt. Ergo tu quoque redi, si Ecclesiæ Catholicæ membrum es; nisi feceris, ea fors forte te manet, quam non speras.* S. Maximus respondit: *Deus Matt. 16. 18. nos docuit, Ecclesiam Catholicam Confessione Fidei Orthodoxæ inniti, cum S. Petrum laudavit, quod eam confessus fuerit. Sed dicite mihi, in qua Confessione omnium Ecclesiarum concordia reducta sit, si bona est Confessio, non dissentiam.* Dixerunt: *Quamvis istud in mandatis non babeamus, nihilominus dicemus tibi, ut nullus tibi supersit tergiversationis prætextus. Confitemur duas Operationes, quia distinctæ sunt Naturæ, & unam Operationem, quia sunt unitæ.* S. Maximus reposuit: *Num dicitis per conjunctionem duarum Naturarum ex dua-*

Sæculum VII *bus Operationibus factam fuisse unam, vel*
A. C. 655. *præter has duas dari aliam? Dixerunt:*

*Non est alia, sed duæ unam constituunt. Ergo, inquit S. Maximus, omnia destrui-
 mus, dum Fidem fingimus, in qua nihil
 solidum est, & talem Deum, qui non ex-
 istit. Nam si ob conjunctionem duas O-
 perationes in unam confundamus, & dein-
 de eandem dividamus ob Naturarum di-
 stinctionem, nec una erit, nec duæ Ope-
 rationes; illa vero Persona, cujus esse de-
 berent, non habebit Operationem, & quod
 inde sequitur, nullam existentiam. Non
 possum hoc confiteri, non istud a Patribus
 didici. De me, ut lubet, decernite, pote-
 statem habetis. Dixerunt: Audi nos,
 tua enim plurimum interest; Imperator
 & Patriarcha ex Mandato Papæ Roma-
 ni (*) statuerunt, nisi obedias, Anathe-
 ma tibi dicere, & quo visum fuerit,
 mortis genere contumacem punire. Re-
 spondit: Quod Deus de me ante omnia
 Sæcula decrevit, perficiatur! S. Maximus
 altero die istud colloquium Anastasio Di-
 scipulo suo perscripsit monens, ut fer-
 ventius oraret, & ceteros, quid actum
 fuisset, edoceret.*

Anastasio Epistolam habemus, quam
 ad Monachos Calaritanos in Sardinia de-
 dit,

(*) Insigne Testimonium, Auctoritati Romani
 Pontificis favens, ex ore Græcorum.

dit, ubi dicit: *Adversarii nostri, Do-* Sæculum VII
ctrinam Patrum sequi pertinaciter nolen- A. C. 655.
tes, diversis opinionibus agitantur, & p. 45.
postquam affirmarunt, nec unam nec duas
Operationes esse admittendas, jam duas Anastasio
& unam, id est, tres confitentur, quod Epistola.
nec Patres nec Concilia docuerunt, quod
lumini naturali repugnat, & quod nec
veteres nec recentiores Hæretici unquam
in medium attulerunt. Tum ostendit,
quantum hæc Sententia a sana ratione
abhorreat, & subjungit: Consensum a Le-
gatis () antiquæ Romæ extorserunt,*
jamque ita deceptos ad eum, unde vene-
runt, remittunt (nempe ad Eugenium
Papam) tum Anastasius prosequitur: Cum
igitur Ecclesia Catholica & Apostolica
fere tota periclitetur, rogamus, ut opem
feratis; si aliter juvare nequeatis, ne-
cessarium est, ut iter Romam, quæsito
alio prætextu, suscipiatis, & viris piis
atque constantibus, qui ibi sunt, & ma-
gno vigore veritatem nobiscum defen-
dunt, laborem jungatis. Inter viriles
lacrymas rogabitis, ut Fidem Orthodo-
xam rejecta omni innovatione conservent,
& nihil approbent, nisi quod a Patribus

P 4

&

(*) Notandum, hos Legatos, qui non nomi-
 nantur, nullas teste S. Maximo, ut supra dictum,
 attulisse ad Patriarcham litteras; & ideo re-
 quisita Auctoritate fuisse destitutos.

Sæculum VII & Conciliis definitum fuit. Ita Anastasius sperabat, virtute Promissionis S. Petro factæ, semen Pietatis, ut ipse loquitur, saltem in Ecclesia Romana remanfurum.

p. 42.

p. 40.

Altero die, postquam S. Maximus fuisset interrogatus, Clerici Constantinopolitani congregantur, suadentque Imperatori, ut eum cum Discipulis suis, duobus Anastasiis, exilio damnet. Ergo separantur, & in remotissimas a mari Regiones relegantur, ne cui amicorum accessus pateret. Omnes in Thraciam missi, S. Maximus in Arcem Bizyam, Anastasius Apocrisarius Selymbriam, & alter Anastasius in locum, qui dicebatur *Pemberus*, ultimum illius Provinciae angulum, ita ut si pauculos passus ulterius ambulasset, Imperii Romani limites fuisset transgressus. Expulsi sunt annona, vestibus, rebus omnibus ad vitam sustentandam necessariis spoliati.

Petrus Patriarcha Constantinopolitanus pro more ad S. Sedem misit Epistolam suam Synodicam, quæ continebat suæ Fidei Confessionem, sed obscuram, nam Doctrina de duabus Operationibus & duabus Voluntatibus in Jesu Christo dissimulabatur; hinc eam populus & Clerici Romani offensi, cum Papæ redderetur, in Ecclesia S. Mariæ Majoris Særa facturo, magno tumultu rejecerunt, &

& Eugenium priusquam Missam celebra-
ret, juramentum præstare coegerunt,
nunquam recipiendi hanc Epistolam.

Sæculum VII
A. C. 656.

§. XVII.

Quæstio tertio habita de S. Maximo.

Interim Constantinopoli mittuntur Man-
datarii, scilicet Theodosius Episcopus
Cæsariensis in Bithynia, nomine Patriar-
chæ, & Paulus atque Theodosius Con-
sules nomine Imperatoris, ad habendam
quæstionem de S. Maximo in loco exilii
sui. Hi postquam Bizyam vigesimo quar-
to Aug. Indictione decima quarta anno
656. pervenerunt, præmissis piis sermo-
nibus Theodosius Episcopus ad S. Maxi-
mum dixit: *Imperator & Patriarcha ex
te scire desiderant, quare cum Sede Con-
stantinopolitana non communices.* S. Ma-
ximus respondit: *Habetisne Mandata
scripta Imperatoris vel Patriarchæ?*
Theodosius reposuit: *Non merebamur,
Domine! tibi suspecti esse. Ut sim mi-
serrimus, Episcopi tamen nomen gero,
& bi Domini Senatoria Dignitate emi-
nent. Non venimus, insidias tibi stru-
cturi, quod Deus nolit!* S. Maximus re-
spondit: *Quocumque demum consilio ve-
neritis, liberrime dicam omnia, quæ pe-
titis, quamvis hæc jam prius tam bene
sciatis, ut nec ego ipse melius.*

Act. S. Ma-
ximi. to. 1. p.
44. & to. 6.
Conc. p. 471.
n. 3.